

Fantastisk hojåkning i

Över berg och ned i djupa dalar.

I italienska Dolomiterna och Trentino-distriktet i norra Italien upplever Örjan, Jorma, Mathias och Inger städer som flyttar besökarna hundratals år tillbaka i tiden och vägar som ibland mer påminner om endurobanor.

Hit går en SMC-resa under försommaren 2006.

Förväntningarna är höga. Diskussionerna går heta. Hur högt upp kan man egentligen åka motorcykel. Går det att ta sig upp för branta bergssidor med en touringhoj? Vi är fyra glada SMC-are, Örjan Andersson, Jorma Rågelid och Mathias Fröjd, som alla kör var sin motorcykel och Inger Andersson som sitter upp bakom Örjan. I god tid anländer vi till färjeläget i Nynäshamn för att inte känna någons stress när vi surrar våra hojar i färjans durk. Resan går via Polen, Tjeckien och Österrike och bjuder på varierande väder; soligt och lagom varmt ner genom Polen; i norra Tjecken möter vi regnet som stadigt ökar ju längre söderut vi kör och det blir inte bättre i Österrike heller. Vi undrar om det trots allt skulle ha varit bättre om vi valt vårt andra alternativ med biltåg tur och retur genom Tyskland men när vi närmar oss Innsbruck minskar trots allt regnet.

Vi har valt Autobahn söderut över Brennerpasset för att passa vår bokade övernattning i Trento. När vi har passerat passet ljusnar himlen i söder och den välkomnande italienska värmen kommer emot oss.

Första dagen i Trentino möter oss med perfekt väder för motorcykelåkning, strålände sol och lagom varmt. Vår lilla grupp utökas med vår italienske motorcykelvän Fabio och vi börjar dagen

Utsikten över Lago di Santa Giustina är fantastisk.

I den lilla staden Canale kan man se och känna hur italienarna levde på medeltiden.

italienska Dolomiterna

med att "bestiga" Monte Bondone via den kurviga motorcykelvägen. 50 kurvor senare stannar vi och tittar på den fantastiska utsikten över Trento och Val di Adige.

De två första dagarnas motorcykelåkning går i och omkring alpområdet Gruppo di Brenta, där vi kör över flera pass och genom dalar med mycket bra och kurviga vägar. Det mest motorcykelvänliga passet vi kör över är det berömda Mendelpasset. Det är en vidunderlig utsikt från den översta delen av passet men den största upplevelsen är ändå de fantastiskt fina och kurviga vägarna upp och ner.

En av många små städer och byar som vi passerar är Madonna di Campiglio, känd skidort där Ingemar Stenmark fortfarande är en idol. Vi hinner också med en avstickare ned till Garda-sjön och den vackra staden Riva del Garda. På vägen ner besöker vi den lilla, gamla medeltida staden Canale. Det är en fantastisk plats med autentiska gamla hus som ger en känsla av att på några minuter flyttas tillbaka många hundra år i tiden. Motorcykelåkning är givetvis förbjuden i denna lilla stad.

Vi kör över de södra delarna av Val di Adige och österut till de berömda badsjöarna Lago di Caldonazzo och Lago di Levico. Vi måste

naturligtvis prova det fantastiskt klara och fina badvattnet men det känns tyvärr lite för kallt för några längre simturer. Det är väl naturligt så här tidigt på badsäsongen; i mitten av maj. Vi använder istället vårt hotells fina badanläggning med tempererat vatten i poolen och med tillhörande exklusiva bastuanläggning. Den sena kvällen används till att besöka de lokala pubarna i staden Levico Terme där några njuter av det lokala ölet, andra det lokala vinet.

De följande dagarna ska vi huvudsakligen köra i och omkring Sella Gruppe som är Dolomiternas mest spektakulära alpområde. Men vi börjar med att köra en liten grusväg som leder upp på berget Monte Panarottas östra sluttningar. Vägen används enligt Fabio av de lokala markägarna för att via traktor eller häst ta ner det timmer som faktiskt avverkas ända upp till 1 800 meters höjd över havet.

Fabio är något tveksam om alla kan åka denna väg då den inte är lämplig för touring-motorcyklar. Två av oss kör Varadero, en kör BMW GS och dessa bör inte ha några problem, men med en Honda Pan European tror Fabio att det blir svårt. I början går vägen i branta slingor uppför berget men den är fortfarande relativt lättkörd. På cirka ▶

Lusten att köra motorcykel in i den medeltida staden Canale finns men det är helt förbjudet.

Det är en härlig känsla att köra på de mycket kurviga och motorcykelvänliga vägarna i Trentino.

► 1 600 meters höjd planar vägen ut men liknar mer och mer en endurobana. Efter någon mil, på sluttningarna högt ovanför staden Borgo Valsugana, händer det: En av Varadero-motorcyklarna kör fast men det visar sig att det största problemet är en gren som fastnat i drivkedjan.

Alla väntar med spänning på hur "Pannan" ska klara de svåra passagera men det går hjälpligt att "köra enduro" även med en Pan European så det slutar bra även om passageraren får gå någon kilometer. Åter på de fina asfalt vägarna kör vi över Passo Borcon till Fiera di Primiero där Fabios kvinnliga motorcykelkompis Michelle ska möta oss. Hon kör en Honda Dominator och guidar skickligt på de branta och kurviga små vägarna i nationalparken Pale di San Martino. Efter en mycket god och mycket försenad italiensk lunch lämnar hon oss vid Passo Rolle och vi fortsätter till vår övernattnings i Vigo di Fassa.

Maj och början av juni är den bästa tiden för motorcykelåkning i de italienska alperna. Anledningarna är flera: Temperaturen är inte så hög ännu; priset på övernattningsarna är lägre men framför allt har inte den mest intensiva turistbiltrafiken börjat.

När vi kör upp mot de berömda passen i Sella Gruppe märker vi att det är många andra av Europas motorcykelåkare som också har upptäckt att det här är bästa tiden. Vi möter och blir omkörda av massor av motorcyklister. Det är allt från gentlemän på glidarhojor, som tar det lugnt och njuter av solen och den fantastiska naturen, till

unga sporthöjsförare som har mycket bråttom och uppenbarligen njuter av de mycket spektakulära motorcykelvägarna.

Vägen upp mot Passo Pordoi är kantad av skidbackar för utförsåkning men som tur är för oss motorcykelåkare är det mesta av snön borta. Väl uppe på passet (2 239 meter över havet) ser vi att det är långt kvar till toppen Piz Boe (3 152 m ö h) men den som vill kan ta kabinbanan upp. Vi kör vidare på de fantastiska vägarna runt Sella Gruppe och är på väg ner från Passo di Campolongo när hela vägen helt plötsligt är full av får. Fårhorden är på hundratals bråkande individer. Som tur är finns flera fårhundar i anslutning till flocken och de håller någorlunda ordning på djuren. Någon fårherde ser vi inte men snart hör vi honom. Han är av yngre årgång och kommer körande upp mot oss på en offroadmotorcykel av obestämt märke.

Hela denna och nästa dag går åt till att köra över pass och ned i dalgångar, alla med det gemensamma att de är fantastiska motorcykelvägar. Den vildaste, vackraste och kanske bästa är den över Passo Sella (2 244 m ö h). Där kan man stanna upp och, om man har en kikare med sig, studera de branta bergsväggarna där man kan se många olika bergsklättare hänga i sina rep.

Nästa dag är det tyvärr dags att köra upp mot Autobahn i Tyskland för vidare färd hem till Sverige. □

Pris och tid för resan är inte fastställt men någon gång under första halvan av juni 2006 kan du under åtta dagar följa med SMC:s guide Örjan Andersson till området. I priset kommer transport tur och retur med biltåget från Hamburg till München att ingå .

Text: Örjan Andersson
Foto: Mathias Fréj, Örjan Andersson & Jorma Rågelid

Lämnar man de belagda vägarna kan mycket hända – som att köra fast med en Varadero.

Vi möter och blir omkörda av massor av motorcyklister

Helt plötsligt är hela vägen full av får.